

HIV/AIDS

Współczesna młodzież obojga płci narazona jest na zakażenie się HIV, którego następstwem jest kończąca się śmiercią choroba AIDS. Od dłuższego czasu systematycznie wzrasta liczba zakażeń HIV wśród nastolatków heteroseksualnych. Ryzykowne zachowania seksualne zwiększają prawdopodobieństwo infekcji.

Najważniejsze fakty dotyczące HIV/AIDS:

- AIDS jest chorobą śmiertelną,
- nastolatki obojga płci chorują na AIDS,
- stosowanie prezerwatywy zmniejsza ryzyko zakażenia HIV,
- do zakażenia może dojść już po jednorazowym użyciu igły zanieczyszczonej zakazoną krwią lub po jednym stosunku seksualnym z zakażonym partnerem lub partnerką.

Czynniki podwyższające ryzyko zakażenia HIV:

- wielu partnerów seksualnych,
- dożylnie przyjmowanie narkotyków; zabieg tatuazu,
- każdy rodzaj stosunku seksualnego (oralny, analny i waginalny) bez prezerwatywy,
- alkohol i narkotyki (w stanie odurzenia alkoholem lub narkotykami łatwiej zdecydować się na przypadkowe zbliżenie seksualne i odbywanie stosunku bez prezerwatywy).

AIDS (ang. Acquired Immune Deficiency Syndrome - Zespół Nabytego Upośledzenia Odporności) jest chorobą przewlekłą spowodowaną zakażeniem HIV (**H**uman **I**mmunodeficiency **V**irus - Ludzki Wirus Upośledzenia Odporności). U osób zakażonych, nosicieli tego wirusa, choroba AIDS rozwija się w różnym czasie. Wiele osób żyjących z HIV nie ma żadnych objawów chorobowych i nawet nie wie, że do ich organizmu wtargnął wirus. Stosowane metody medycznej pomocy osobom zakażonym HIV opóźniają wystąpienie i rozwój objawów AIDS, ale jak dotąd nie ma skutecznych leków umożliwiających wyleczenie. Nie ma też szczepionki.

Ludzki wirus upośledzenia odporności przenoszony jest przez krew oraz przez inne płyny i wydzieliny ustrojowe, takie jak: sperma, wydzielina z pochwy i pokarm kobiety. Do zakażenia dochodzi, gdy wirus przedostanie się do organizmu przez uszkodzoną skórę lub śluzówkę.

Przed zakażeniem można się chronić. Podstawowe znaczenie ma wiedza o zakażeniu HIV i chorobie AIDS. Rodzice muszą się troszczyć o to, by ich dzieci były w tym zakresie doinformowane. Powinni zadbać, żeby do szkoły wprowadzono program edukacji seksualnej i profilaktyki uzależnień. Takie programy przekazują niezbędną porcję wiedzy o zapobieganiu AIDS.

Wirus HIV szybko ginie poza organizmem ludzkim. Nie przenosi się innymi drogami niż wymienione powyżej. Codzienny kontakt z osobą zakażoną nie grozi więc nabyciem wirusa. Członkowie rodziny osoby żyjącej z HIV nie zakażają się od niej, choćby np. używali tej samej szklanki. Nie zarejestrowano żadnego przypadku zarażenia innych dzieci przez zakażone dziecko uczęszczające do tej samej szkoły.

Do zakażenia HIV może dojść u każdej osoby, niezależnie od wieku. Około dwudziestu procent matek żyjących z HIV przekazuje wirusa dziecku. Wiele takich dzieci umiera w ciągu roku lub dwóch lat, ale niektóre żyją przez lata, choć ich rozwój może być spowolniony i zwykle przechodzą one wiele infekcji.

Jeżeli istnieją przypuszczenia, że dziecko podejmuje ryzykowne zachowania - ma kontakt z narkotykami i/lub rozpoczęło wczesnie współżycie płciowe - rodzice muszą interweniować.

Powinni przeprowadzić z dzieckiem szczerą rozmowę, otwarcie mówić o swoich obawach, a jednocześnie skontaktować się z psychologiem lub psychiatrą dziecięco-młodzieżowym. To pierwsze kroki, jakie rodzina powinna zrobić, by pomóc dziecku, które z racji ryzykownych zachowań znalazło się w grupie podwyższonego ryzyka.